

Ο ΙΟΥΔΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΩΝ

Θεατρικό

ΠΑΝΟΣ ΣΑΚΕΛΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ
ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ
ΓΙΑΤΡΙΝΑ
ΝΟΣΟΚΟΜΑ
ΙΟΡΔΑΝΗΣ
ΜΑΓΔΑ
ΜΑΝΩΛΗΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΓΙΑΝΝΑ

ΣΚΗΝΙΚΗ ΔΙΑΡΥΘΜΙΣΗ ΧΩΡΟΥ:

Έχουμε τρία διαφορετικά σκηνικά πλάνα σε μια ενιαία παρουσία. Και τα τρία αντιπροσωπεύουν χώρους διαβίωσης ενός μεταγωγικού πλοίου. Το ένα βρίσκεται δεξιά στην σκηνή, το δεύτερο αριστερά, ενώ το τρίτο είναι σαν δεύτερος όροφος επάνω κι αριστερά. Στο κάτω αριστερό μέρος υπάρχουν κουκέτες πλοίου κι ένα τραπέζι με καρέκλες. Θυμίζει αντίστοιχα χώρο ύπνου και φαγητού ενός φορτηγού πλοίου. Στα δεξιά είναι ένας χώρος κενός όπου κρέμονται αλυσίδες από τους τοίχους και υποδηλώνει τον χώρο που βάζουμε τα αυτοκίνητα και τα άλλα οχήματα που μεταφέρονται με τα οχηματαγωγά πλοία. Στο πάνω επίπεδο υπάρχει η κουκέτα και το γραφείο του καπετάνιου. Υπάρχει ακόμα μια φανερή σκάλα από το μέσο που ανεβάζει στο επίπεδο αυτό.

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

[Ακούγονται μια σφυρίχτρα πλοίου και από κάποιο μεγάφωνο η ανακοίνωση ότι η ώρα είναι επτά το πρωί. Από δεξιά μπαίνει η ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ κρατώντας ένα δίσκο με κέικ και μια κανάτα τσάι. Τα ακουμπά πάνω στο τραπέζι. Είναι ντυμένη με κάτι σαν στολή. Κάθεται στο τραπέζι και γεμίζει ένα ποτήρι με τσάι].

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Τι μέρα και τούτη πάλι! Απ' την αρχή και καταλαβαίνεις τι έχει να γίνει!

[Μπαίνουν ο ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ κι ο ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ. Φοράνε μπλου τζιν και μπλε πουκάμισα, ενώ στο μέρος της δεξιάς τσέπης του πουκάμισου κρέμεται μια κονκάρδα με γραμμένο το όνομα τους. Κάθονται δίπλα της και αρχίζουν να τρώνε χωρίς να πούνε το παραμικρό].

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Δεν μου λέτε που ξεπορτίσατε χτες;

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Και από πού έβγαλες πάλι αυτό το συμπέρασμα;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Τα κρεβάτια σας πρωί πρωί κι είναι στρωμένα. Την κοπανίσατε;

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Μην φωνάζεις! Μια βόλτα στην πόλη πήγαμε έτσι για να ξεσκάσουμε.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Σ' αυτήν την κόλαση;

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: (Την κοιτάει περίεργα) Γιατί κόλαση;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Ναι, σιγά! Εσύ είσαι ικανός να μου πεις πως έχει και κρυμμένες ομορφιές.

Είναι και δαύτο το τρελάδικό τους!

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Και λοιπόν; Δεν γυρνάν οι τρελοί στους δρόμους! Τους έχουν μέσα.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Σάματις και γυρνά και κανένas στους δρόμους!

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Γυρνάνε.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Μάλιστα, γυρνάν οι...

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Γιατί δεν το λες;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Μην σε ντραπώ; Οι πουτάνες! Μα θα πέσει φωτιά απ' τον ουρανό και θα σας κάψει όλους.

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Σιγά μωρή, μου πήρες τ' αυτιά.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Ο Καπετάνιος είπε να μην βγει κανείς. Αυτό το ακούσαμε όλοι από τα μεγάφωνα. Το πλοίο πρέπει νάναι έτοιμο να σαλπάρει ανά πάσα στιγμή.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Γι αυτό τις είχε μαζώξει όλες στο τραπέζι του και δεν μπορέσαμε να σταυρώσουμε όλο το βράδυ ούτε μια με ίσια κανιά!

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Έλα τώρα!

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Τι να 'ρθω και να μην έρθω! Αυτό που ξέρω είναι πως εμείς κρεμαστήκαμε.

Βγήκαμε μπας και γαμήσουμε και μείνουμε με τον τέτοιο στο χέρι!

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Σαν δεν ντρέπεσαι, κακόχρονο να 'χεις!

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Κακό είναι;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Δεν μιλάνε έτσι.

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Δεν ξέρω πως μιλάνε. Εκείνο που ξέρω είναι ότι μείναμε στα κρύα του λουτρού.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Αχ, και μόνο δαύτο; Άντε τώρα μ' ένα κεφάλι καζάνι να έχεις κέφι για δουλειά. Ενώ αν πηδούσαμε...

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Σου ξαναλέω να μιλάς καλύτερα μπροστά μου.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Αηδίες. Πάω τώρα για κανέναν υπνάκο και μετά βλέπουμε. (Σηκώνεται και κάνει να φύγει αλλά ξαναγυρνάει) Και που 'σαι μαγείρισσα! Ξέρεις κάτι; Μετά τόσες μέρες κλεισμένος εδώ μέσα, αρχίζω να πιστεύω πως όσο πας και ομορφαίνεις!

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: (Δείχνει ευχαριστημένη από αυτό που άκουσε) Μα δεν ντρεπόσατε παλιόπαιδα; Δεν κοιτάτε λίγο την δουλειά σας; Δεν φροντίζετε λίγο να ενημερωθείτε με το πρόγραμμα!

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Και τι με νοιάζει εμένα το πρόγραμμα. Εγώ είμαι ο επιμελητής του κωλοχανείου. Το υλικό μου το τσεκάρω ταχτικά, τα βιβλία μου τα κλείνω, φροντίζω για τα τρόφιμα και από κει και πέρα στάχτη και μπούρμπερη.

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Για σόπα βρε παπάρρα κι απ' τον τρόπο που τόπε συμπεραίνω πως κάτι άλλο ήθελε να πει. Η ατάκα της μύριζε περισσότερο σπόντα παρά παρατήρηση. Λοιπόν γλυκιά μου;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Τι λοιπόν; Απλούστατα διαβάζω τις ημερήσιες διαταγές και φροντίζω να μαθαίνω και αυτά που κρύβονται από κάτω και δεν έχω το μυαλό μου στο πως θα 'ρθω παρέα στα παλιομάγαζα και στα σκυλάδικα.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Λέγε μας τώρα το ζουμί κι αυτά τα βρίσκουμε αργότερα.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Θα κουβαλήσουμε τρελούς.

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Τι θα κάνουμε;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Θα κουβαλήσουμε τρελούς! Δεν τ' άκουσες;

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Τ' άκουσα αλλά δεν το κατάλαβα. Και δεν μου λες, πού θα τους πάμε;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Λοστρόμος και να σε ρωτάει που θα πάμε! Αχ! Αλήθεια δεν ξέρεις που πάμε;

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: 'Ωχ καημένη μου, σιγά μην με νοιάζει! Τι εδώ, τι εκεί. Σημασία έχει να είσαι υπεύθυνος σε κάτι, να 'σαι Επιμελητής, Λοστρόμος, όχι και να εξασκείς στα σοβαρά τα καθήκοντά σου!

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Σταμάτα μωρέ τώρα και συ! Λες και είναι δύσκολο να ρίχνεις και καμιά ματιά που και που, έτσι για πλάκα. Εξάλλου ποιος σου ζήτησε ιδιαίτερες ευθύνες;

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Έλα μωρέ που σιγοντάρεις την πατσαβούρα! Ξέρεις ότι σε κάτι τέτοια είμαι ατόφιος, αλλά να, συζήτηση να γίνεται!

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Τελικά θα μας πεις τώρα τι γίνεται, ή θα συνεχίσουμε τις αρλούμπες;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Θα φέρουν τρελούς στο πλοίο. Αυτό και τίποτα περισσότερο. Θα έχετε έτσι μια ευκαιρία να εξασκήσετε το γοητηλίκι σας σ' αυτούς. Μάλλον σ' αυτές απ' αυτούς.

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Άει πνίξου, με τρελές θα πάω;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Ξέρεις καμιά γνωστική που να σε θέλει;

[Ο Επιμελητής γελάει].

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Τί γελάς τώρα και σύ ρε μαλάκα; Μπας κι είσαι καλύτερος;

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Τώρα μάλιστα, μου βρήκες το αδύνατό μου σημείο.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Ίδιοι είσαστε κι οι δυο σας.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Βγάλ' την σκούφια σου και βάρα μας.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Ναι! (Μιμείται τον Λογιστή) Βγάλ' την σκούφια σου και βάρα μας. Έμαθες μια παροιμία και την τσαμπουνάς. Αστείο θάταν νάμαστε το ίδιο.

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Γιατί, μπας και είμαστε; 'Η μήπως και νομίζεις πως δεν ξέρουμε γιατί κάνεις την οσία Μαρία;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Δεν το λες και σε μένα να το μάθω;

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Λοστρόμε, πάμε να φύγουμε, μυρίζει μπαρούτι.

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: Δεν χρειάζεται, φεύγω εγώ. (Μαζεύει τον δίσκο και ξεκινά).

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Από τότε που την άφησε την πατσαβούρα εκείνος ο γκόμενος, το 'χει ρίξει στην λυπητερή και στις πιτσιρίκες.

[Η ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ που δεν έχει βγει ακόμα, μόλις τ' ακούει, βουτάει ένα κομμάτι κέικ και τους το πετά στο κεφάλι. Φεύγουν και οι δυο βιαστικά απ' τ' αριστερά.]

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: (Φεύγοντας) Άκου τί κάθονται τα γαϊδούρια και λένε! Άκου τι λένε. Μωρέ θα τους δείξω εγώ.

[Μπαίνει ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ, ντυμένος απλά κι αυτός. Φοράει επιπλέον ένα τζόκεϊ με μια κλάρα που υποδηλώνει τον βαθμό του. Κάνει με αργά βήματα μια δυο βόλτες στο κάτω μέρος και ανεβαίνει την σκάλα και κάθεται στο γραφείο του. Σηκώνει το τηλέφωνο].

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ: Ναι, βρε παιδί μου, σε παρακαλώ να μου φωνάξεις την Αδελφή Νοσοκόμα. (Κλείνει το τηλέφωνο και κάτι γράφει). Τι νύχτα και δαύτη! Σ' αυτήν την κόλαση να μην βρίσκεις τίποτα! Αλλά οι διαταγές είναι διαταγές. (Ξαναπαίρνει το τηλέφωνο) Αν με ζητήσει κανένας γιατρός να περάσει επάνω. Και δεν μου λες, με την νοσοκόμα τι έγινε; Την ειδοποίησες; Ξανά!

[Μπαίνει στο χώρο οχημάτων ο ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ κρατώντας έξι κουβέρτες που τις αφήνει σε κανονικά διαστήματα στον τοίχο με τις αλυσίδες].

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: (Τραγουδά) Ένα καράβι απ' τον Περαία έχει σαλπάρει για μακρυνά, μα ένας ναύτης που είναι μέσα το νου του πάντα τον έχει στην στεριά!

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: (Μπαίνει τρέχοντας) Καλημέρα.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Για που έτσι βιαστικά;

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Με θέλει ο απάνω.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Δεν σε θέλει μόνο ο απάνω, εγώ να δεις πόσο σε θέλω που είμαι εδώ κάτω.

(Την αγκαλιάζει) Τι θα γίνει γλύκα μου;

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: (Τον σπρώχνει μακριά της) Σαν τί θες να γίνει;

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Τι θέλω; Τίποτα παραπάνω απ' αυτό που θέλουν και οι άλλοι.

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Δηλαδή;

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Να βρεθούμε κάπου πολύ στενά οι δυο μας.

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Πόσο στενά;

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Τόσο στενά που να μην χωράνε ούτε τα ρούχα μας!

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Κι αυτό μ' εμένα; (Βάζει τα γέλια) Εγώ όμως δεν θέλω κάτι τέτοιο. (Ο

Επιμελητής προσπαθεί να την ξαναγκαλιάσει). Σταμάτα επιτέλους, σου είπα με περιμένει ο... (δείχνει επάνω)

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Σιγά τον κανάγια!

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Κανάγιας ξεκανάγιας είναι ο Κυβερνήτης. Αυτό τα λέει όλα.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Αυτό μπορεί να τα λέει όλα, αλλά εδώ κάτω εγώ είμαι ο Επιμελητής.

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: (Μπαίνοντας) Κι εγώ ο Λοστρόμος.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Διάλεξε λοιπόν μεταξύ των δύο. Ή και τα δύο αν θες. Για μια καλή παρτούζα δεν έχω κανένα πρόβλημα. Αυτός εκεί πάνω είναι μακριά από τέτοια.

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Τα ελέγχει όμως όλα. Είναι η εξουσία. (Κάνει να φύγει αλλά την σταματά ο Επιμελητής).

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Ελέγχει! Το λες σα νάναι τίποτα το σοβαρό. Αυτός ελέγχει, εγώ όμως είμαι ο υπεύθυνος.

ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Κι εγώ.

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Ωραίοι είσαστε και οι δυο σας. Και αυτός τότε κατά την γνώμη σας εκεί πάνω τι είναι;

ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ: (Μπαίνοντας) Η εξουσία και τράβα γρήγορα καημένη μου, να μην θυμώσει, γιατί τότε θάθελα να 'ξερα τί δικαιολογία θα του έλεγες για την καθυστέρηση.

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Την αλήθεια, εγώ δεν λέω ψέματα για τέτοια πράγματα.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Την αλήθεια;

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Ναι.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ: Τότε τράβα γρήγορα επάνω. Ο μαλάκας είναι ικανός να ξεφωνίζει χωρίς λόγο.

[Ο ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ και ο ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ την πιάνουν στα χέρια και την ανεβάζουν στον αέρα μερικά σκαλοπάτια].

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: (Μπαίνοντας) Καλημέρα κύριε Κυβερνήτα.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ: Έλα χρυσό μου κορίτσι, τι διάολο έκανες τόση ώρα;

ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Εε να, ξέρετε...